

Háborgó tenger és alvó Jézus - gondolatok évközi 12. vasárnapra

Katolikus.ma

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-20)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/haborgo-tenger-es-alvo-jezus-gondolatok-evkozi-12-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2021-09-16 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

**Sebestyén Péter atya gondolatai évközi 12. vasárnapra.
Az evangélium ide kattintva olvasható.**

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-20)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/haborgo-tenger-es-alvo-jezus-gondolatok-evkozi-12-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2021-09-16 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

1. Ki zárta el kettős kapuval a tengert? (Jób 38,1.8-11)

A szenvedő Jób emberi kérdéseire Isten mindenhatósága és bölcsessége a válasz. Az ember nem vonhatja felelősségre a végtelen Istent. A titkokat majd a vele való mennyei közösségben értjük meg.

2. Ő azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt... (2Kor 5,14-17)

Nemcsak örök üdvösségünk titka, de életünk nagy kérdéseinek a titka is az értünk meghalt és feltámadt Jézus Krisztusban nyerte el értelmét. Úgy élni, mint Krisztus, másokért-mindenkiért, ez a leginkább keresztényhez illő hivatás.

3. Miért féltek ennyire? Még mindig nincs bennetek hit?...

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-20)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

(Mk 4,35-41)

Azzal, hogy Jézus alszik, lehetőséget ad úszni tudó és viharhoz szokott tanítványainak, hogy megmutassák, mekkora a hitük. És hogy ismerik-e: kicsoda ő? Hiszen ekkorra már a Mester oktatásában részesedve tanúi voltak megannyi csodás gyógyításnak és ördögűzésnek. Ebben a vihar-jelenetben az tűnik ki, hogy hitük kudarcot vallott. Márk evangélista nagyon finoman érzékelteti azt is, hogy Jézus akár gyógyít, akár a tengert csendesíti el, valójában a gonosz lélek hatalmát törli meg. Még a szófordulatok, a kérdések is ugyanazok, mint a kafarnaumi megszállottság-történetben.

A vihar lecsendesítése után Jézus megrója apostolait gyávaságuk és hitetlenségük láttán. Mintha azt sugallná: ő akkor is velünk van, ha alszik... Bátorságot kér, a hit bátorságát, amely nem zárja ki ugyan a szent istenfélelmet - sőt feltételezi azt -, de nem ad helyet a csüggedésnek és a kétségbeesésnek. Amiért nem kel védelmünkre azonnal, látványosan, attól még ő a természet ura, és igenis törődik velünk.

Nyugtalan személyiségünk a bűn következtében kettészakadt. Szeretnénk uralni a természetet, de minduntalan határainkba ütközünk. Kiengedtük „a szellemet a palackból”, s közben rettegünk a folyton váratlanul érő árvizektől és földrengésektől. Önzésünkkel és nagyzási mániánkkal megbolygattuk a Föld

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-20)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

egyensúlyát, mi több, már a világűrben is összekuszáltuk a rendet: működő műholdjaink belebotlanak a kimúlt és még vissza nem hullott műhold maradványokba. Lelkipásztorként magam is gyakran meglepődöm egy-egy jó szándékú, már évtizedek óta hívó ember pánikszerű kiakadásán, amikor szinte felelősségre vonná Jézust: ez nem történhet meg vele... Hol van ilyenkor Isten? Alszik?

Mi ez a kettős félelem, vagy éppen annak hiánya? Az apostolok először a vihar miatt esnek pánikba, utána meg Jézus isteni hatalma tölti el őket rettegéssel. A kettő összefügg. Mert ha lenne bennünk üdvös félelem, az Isten fiának kijáró tisztelet, hódolat, akkor nem „görcsölnénk be” egy váratlan eseménynél, csak azért, mert ő alszik. Jézus Isten atyai szeretetét hozta örömhírként. Tehát már nem kell szolgálai félelemmel rettegnünk tőle. Sokkal inkább Isten hiányától kellene félnünk...(Kiss Ulrich)

Viszont azt sem várhatjuk el tőle, hogy bűneink következményeit csak úgy eltüntesse. Arról nem is szólva, milyen magától értetődő a „szélcsend”, milyen jó, ha velünk van, s nem történik semmi baj. Milyen könnyen megszokjuk nélküle és „elaltatjuk” őt, hogy mi „szabadok” legyünk, minden büntudat és lelkifurdalás nélkül... Lelkünk háborgó tengerét pedig mindenféle pszichológiai meg „tüneti kezeléssel”, zsibbasztókkal próbáljuk ideig-óráig megnyugtatni. Aztán egy

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-20)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

vészhelyzet, betegség, egy nem várt tragédia sokkoló ereje felébreszti alvó lelkiismeretünket, érzéketlen énünket rádöbbenti kicsinységünkre, törékenységünkre, és megmutatja Isten erejét. Ilyenkor hirtelen belénk hasít a felismerés: Szent Isten, mekkora a te hatalmad, milyen kicsiny vagyok én, s mégis milyen jó, hogy számíthatok rád!

A hitetlenség ott kezdődik, amikor gyávaságból vagy félelemből nem vagyunk képesek Jézussal és a többi emberrel megosztani a veszélyes helyzeteket, amikor elaltatjuk lelkiismeretünket, és lelkünk háborgó tengerén nem akarjuk követni Krisztust a szenvedés sötétségébe. Pedig ő alászállt a poklokra és megmentett minket.

A hitben nincs félelem. A hit bizalomteli ráhagyatkozás a szerető Isten jelenlétére, amit minden nap, mindenütt megtapasztalhatunk.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-20)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma